

CRUUUU

Diana Gadish

SINOPSI

Cruuu és un procés; el de l'autodescobriment d'un ésser davant del públic. Aquesta descoberta el portarà a diferents metamorfosis. Històries que afloren, que es fan i es desfan. Un viatge cap a una innocència primordial, quasi ancestral, i amb una bona dosi d'absurd; des del més petit i sensible a la bogeria i l'esclat emocional.

DESCRIPCIÓ

Cruuu és una obra **de clown i moviment sense text per a tots els públics**. Està pensat com a peça de sala i per espais no convencionals. És una peça d'una **senzillesa formal, que pot connectar amb un públic divers (de diferents edats i bagatge cultural), però que al mateix temps obra una poètica experimental** i està centrada en una investigació sobre el cos en escena. Una recerca subtil sobre la presència en la que Diana Gadish està implicada com a artista des de fa més de vint anys.

Amb jocs visuals, comicitat i una bona dosi d'absurd, la peça barreja l'emocionalitat i el comportament definit del clown amb un joc formal amb el vestuari i amb diferents objectes, introduint moments coreogràfics amb una certa abstracció i una poètica oberta pròpia de la dansa.

VISIÓ ARTÍSTICA I TEMÀTICA

Cruuu és fruit d'una recerca que es va fer el 2022 amb una Beca de Recerca de la Generalitat de Catalunya, sobre **gestualitat, màscara i clown**; treballant amb principis de màscara tradicional de Bali i Japó i la tradició del clown europeu.

Haver accedit a aquestes tradicions parteix de la voluntat de generar una pallassa que tingui una reverberació energètica en l'espai i que pugui anar de la màxima a la mínima expressió, amb un poder comunicatiu que emani més enllà del seu cos. En la tradició de la cultura occidental, la relació amb el cos està basada en el cos físic, en canvi, altres cultures tenen un coneixement molt més ampli del cos energètic. M'interessa la relació d'aquestes cultures amb l'inefable; i poder transportar-ho a una **estètica contemporània i conjugar-ho amb l'humor**.

Durant la recerca de la màscara i la creació de la silueta d'aquest nou ésser va aparèixer la idea de **metamorfosi**. La mateixa transformació de la silueta i la capacitat d'esdevenir diferents personatges i arquetips és una de les característiques principals d'aquesta pallassa. Es presenta així, una visió sobre la identitat que s'allunya de la tendència social de voler simplificar-la en qualcom fixe que es pot definir en pocs adjectius. En canvi, es mostra com un miratge que es pot fer, desfer i transformar; però sense perdre un arrelament profund amb «allò que som», que és més un misteri que quelcom que puguem definir.

Una altra constant a l'obra, lligada a la idea de metamorfosi, és la **presència de la naturalesa, de lo cíclic i lo femení**. La pallassa, mig humana - mig excèntrica/ fantàstica, ens ve a recordar el que som i la nostra relació amb la naturalesa. Ens recorda el que som en tota la seva complexitat i senzillesa a la vegada.

Tots aquests elements apareixen més de forma suggestiva que directa i obvia, sempre des del joc i a través d'un imaginari visual absurd i poètic.

PREMSA

Crítiques de la presentació de 15 minuts que vaig presentarr a Embrions del Festival Escena Poblenou:

(...) un solo delicadíssim amb un personatge tímid i adorable, excèntric i terrenal. “Charlie Rivel del segle XXI en versió femenina”, vaig apuntar a la meva llibreta de crític. Amb un fantàstic vestit/abric i el cap ple de flors i pensaments, aquest clown delicat enamora tan bon punt entra a escena. Ja tenim ganes de descobrir de què serà capaç en un futur pròxim. Cruuuuuuhh...

Oriol Puig Taulé

Suplement Núvol, diari Ara.cat

“(...) Diana Gadish és un clown molt tossuda. Que segueix buscant els plecs del seu caràcter. (...) Utilitza la màscara del nas vermell per descobrir i descobrir-se, amb la mínima exhibició i la màxima curiositat. Aviat és dit. Com Pepa Plana o Claire Ducreux, totes tres per camins paral·lels, indaguen en universos que la ingenuïtat desemmascari la incompetència humana, incapaç d’empatitzar amb els més desvalguts per raons polítiques o socials.

(...)

El món del clown és volgudament vulnerable. Que s’obra a què els altres la jutgin, la segueixin. Gadish, des d’aquesta fragilitat accedeix a una empatia que, en part, incòmoda i abraça. És amarga perquè relata les injustícies del món occidental i tendre per la seva sensibilitat. (...)

Jordi Bordes / Recomana.cat

Fitxa artística

Creació: Diana Gadish

Interpretació: Diana Gadish i Marc Rodrigo

Suport dramaturgic: Marc Rodrigo

Mirada externa/suport de direcció: Jef Johnson

Direcció de moviment: Toni Cots

Disseny de so: Rodrigo Rammsy

Música: Artur Begonyà, "Light My Fire" The Doors

Disseny de llums: Ana Rovira

Disseny i confecció de vestuari: Rosa Solé Escudé.

Construcció d'elements escenogràfics: Pablo Paz

Fotografia: Eva Freixa, Mila Ercoli

Suports: Antic Teatre (coproducció), Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya: ICEC. ICUB (beques Crea), OSIC (beca de Recerca i innovació), CRA'P (Pràctiques de Creació i Recerca Artística), La Visiva, La Poderosa, nyamnyam, El Convent de Pontós, Cardant Cultura, Ajuntament d'Arbúcies (Naus Ayats), Circ Cric, Festival Escena Poblenou, Centre Cívic Can Felipa, El Konvent, ReMo Studio, Konvent.0, Teatre Municipal de Lloret de Mar.

Trajectòries Artístiques

DIANA GADISH

Artista escènica vinculada al clown, la dansa i la performance

Va estudiar dos anys Belles Arts i el 2007 es va graduar en coreografia a S.N.D.O. (School for New Dance Development) -Amsterdam-. Va fer les pràctiques amb David Zambrano i amb Diego Piñón.

Durant i després dels estudis, va treballar com a intèrpret en diferents projectes de dansa, teatre i performance en diversos països europeus (Holanda, Bèlgica, Àustria, Suïssa i Alemanya). Ha treballat amb els artistes Amaranta Velarde, Maria Stoyanova, La Fura dels Baus, Jeremy Wade, Guillem Mont, La Industrial Teatrera, Col·lectiu Big Bouncers, Colectivo Ameno, entre altres.

El 2008 entra en contacte amb el clown a través de Jango Edwards i el seu Cabaret Cabrón. Comença a crear números de clown, actuant en nombrosos cabarets, festivals, trobades de poesia... Amb un d'ells guanya el Primer Premi al Festival Còmic de Figueres. Amb les creacions Hiccup for Home, Genesis Joplin, Lucy Live, Handle with care i Rèquiem d'un paisatge ha actuat en diversos països europeus i d'Amèrica Llatina.

Des del 2015 treballa com a pallassa d'hospital amb l'ONG Pallapupas. El 2022 -2023 forma part del projecte europeu ClowNexus, recerca sobre el clown per a nens/es en l'espectre autista i per persones amb demència Ha format part d'equips de gestió de diversos espais independents de creació i exhibició (Cabaret de Cent/ Casa de Cent, CRA'P (<http://www.cra-p.org/>) i La Vinya).

<https://www.dianagadish.com>

MARC RODRIGO / COLECTIVO AMENO

Després d'estudiar filosofia va començar a interessar-se pel món del clown. Intervencions al carrer, animacions, números curts... Uns anys més tard va formar la companyia Colectivo Ameno. Les seves propostes escèniques *Filosofía Amena*, *Saunterer*, *The other map*, combinen filosofia, performance i humor.

Filosofía Amena és una conferència de filosofia en clau d'humor. *Saunterer*, una performance itinerant basada en el fet de caminar com a acte de resistència, en la filosofia de Santiago López Petit i en els *Pressentiments* del grup de pensament crític *Espai en Blanc*. Estrenada en el Festival Grec del 2018, també es va presentar *Fira Tàrrrega*, el TNT de Terrasa Escena Poblenou, el Fis de Portugal, etc... *The other map*, al costat de María Stoyanova, és un projecte comunitari, en forma de performance itinerant, en el qual es tracta com les ciutats s'han convertit en una marca. Aquest projecte, s'ha presentat a Zagreb, Ljubliana, Ljubliana, Tolouse, Tolouse, Novi Sad, Santander, Sesimbra...

Ha format part del grup d'Imbecil·litat de Pep Vila i de la companyia de teatre de carrer Zinc Co., amb la que va crear l'espectacle *Marathon*. També col·labora amb Diana Gadish, fent la música en directe del seu espectacle de carrer, *Handle with Care*, amb el qual han girat per diversos festivals d'Europa. Presentador i amenitzador en multitud d'esdeveniments (festivals literaris, de cinema, cabarets, gales de circ...) des del 2018 forma part de l'equip de pallasos d'hospital de Pallapupas.
www.colectivoameno.com

TONI COTS

Actor, autor, professor i director de les arts escèniques

Diplomat al 1975 a l'Institut del Teatre de Barcelona. Realitza diferents estudis i pràctiques de dansa contemporània a Barcelona, Londres i Oslo. Entre 1975 i 1985 és actor i membre de l'Odin Teatret (Dinamarca), i entre 1979 i 1987 de l'Escola Internacional d'Antropologia Teatral ISTA. Com autor i director crea el 1984, la plataforma d'arts escèniques BASHO, amb el que dirigeix i produeix nombrosos espectacles i esdeveniments en diferents parts del món.

Ha estat director artístic de Festivals Internacionals com ara el Festival Internacional de Teatre de Sitges Barcelona (1987-1990); ha estat productor/director artístic entre d'altres del "Teatre obert" a Barcelona (1989-1991), de "The European Theatre" a Copenhague (1994-1996). Entre 1997 i 2000 crea i dirigeix a Dinamarca *Borderland* un projecte sociocultural sobre l'exili i els refugiats.

Entre el 2001 i 2010 ha estat coordinador i codirector artístic de *L'animal* a l'esquena situat a Celrà (Girona). Entre el 2007 i 2010 dirigeix el Master MACAPD (MA in Contemporary Arts Practice & Dissemination) en col·laboració amb la Universitat de Girona.

És membre fundador de Cra'p - Pràctiques de creació i recerca artística a Mollet.

Trajectòries Artístiques

JEF JOHNSON

Intèrpret, director, conferenciant, «Foolsopher», Jef Johnson és considerat un líder en el camp de la performance i el clown contemporani. La seva recerca i pràctica es basen en “l’estat de pallaso”: empatia, experiència ingènua, consciència creativa, “joc emergent”, comportament modelat i identitat social.

Artista principal (2005-2009) en companyia de Slava’s Snowshow, (Off-Broadway, Broadway i International Tours). Jef també ha treballat amb el Cirque du Soleil com a clown, consultor artístic i director de laboratori artístic.

Director fundador del «Jef Johnson’s Clown Lab» a la ciutat de Nova York. Ha estat director de la Facultat de l’Auguste Rendez-Vous i Auguste Studio, Montreal. És col·laborador de «Über den Clown» [Richard Weihe], juntament amb Dimitri, Popov, Leo Bassi, Gardi Hutter i Pierre Byland. Jef ha realitzat més de 500 classes magistrals i tallers a tot el món.

El seu treball ha estat encarregat per moltes universitats i empreses, com ara: Cirque du Soleil, Slava’s Snowshow, Camp Broadway, Scuola di Teatro Dimitri (Suïssa), Atelier Teatro Fisico Philip Radice (Itàlia), National College of Art and Design (Irlanda), American Circus (Xile), KICS International School a Khartoum (Sudan), International Theatre Festival for Youth (Egipte), University of Salford (Anglaterra), International Clown School at Pim Theatre (Portugal), University of Houston, University d’Arkansas, Universitat d’Illinois, Universitat de Pennsilvània, Universitat de Colòmbia, Universitat Wesleyan, Universitat de Nova York, CUNY, SUNY, i a Mèxic: Universidad Nacional Autónoma de México (UNAM), Centro Nacional de las Artes (CENART), Universidad de Monterrey (UDEM), TEC Monterrey, Universidad de Quintana Roo (UQROO), Benemérita Universidad Autónoma de Puebla (BUAP), Universidad Autónoma de Querétaro (UAQ), Universidad de Guadalajara (UDG), entre d’altres.

Entre les seves obres destaquen OPEN SPACE, AZAR, SOGNO AL SILENZIO DEL PIANO, SOGNO A LUME DI CANDELA, SÓTÃO, MANANTIAL, WHITE NOISE, O-RÀN-GÉ, ANDA Y ONDA (amb Diana Gadish), SENCILLO,

Contacte

Diana Gadish

diana.gadish@gmail.com

Telèfon: 644443226

<https://www.dianagadish.com>

[@dianagadishbonas](#)

